

Betydning, nemlig i Modsætning til Kommission Fuldmagt til at afslutte Retshandeler i Fuldmagtsgiverens Navn. Her er en Mængde Tvivlsspørgsmaal afgjorte paa en Maade, som jeg anser for overordentlig prisværdig. Der er jo en Mængde Tvivlsspørgsmaal, som knytter sig til det store Spørgsmaal om Tilbagekaldelse af Fuldmagt, Indflydelsen af, at Fuldmagtsgiveren dør, bliver umyndiggjort eller kommer under Konkurs. Disse Spørgsmaal er afgjorte, som Livet kræver. Det Synspunkt, som Lovforslaget her har anlagt, er det, at det kommer an paa, hvad der fører til den for alle vedkommende rimeligste og letteste Afvikling af Forholdene. Derfor kommer man til een Regel ved Fuldmagtsgiverens Død og en anden Regel, naar han bliver umyndiggjort eller kommer under Konkurs. Noget særlig nyt, som er blevet fælles for alle tre Lande, kun med nogen Forskel med Hensyn til Formuleringen, som er nødvendig paa Grund af Forskeligheder i de administrative Forhold, er Regelen om en Adgang til, hvad jeg vilde kalde at mortificere en Fuldmagt, Ret til at erklære for uvirksom en Fuldmagt, som er bortkommet, eller som man ikke kan faa udleveret, f. Eks. fordi Fuldmægtigen vægrer sig ved at efterkomme Kravet derom, og som man derfor muligvis først kan faa efter en langsomme Proces. Reglerne herom er fastsatte ved § 17. Den Institution har vi ikke haft før, men den maa anses for i høj Grad hensigtsmæssig.

Jeg skal saa endnu, hvad det 3die Kapitel angaar, de ugyldige Villieserklæringer, nævne, at det ganske vist er det Parti, hvor der særlig kan blive Spørgsmaal om at gøre Brug af Resignationen. Kapitlet indeholder nemlig en Del nyt. For at vise, at jeg for min Part er rede til en saadan Resignation, vil jeg berøre den Maade, hvorpaa man har afgjort Spørgsmaalet om en Villieserklærings Gyldighed eller Ugyldighed, efter som den er fremkommet ved Tvang mod den, der har afgivet den. Der sigtes til den psykologiske Tvang, til den kompulsive Tvang. Her har Loven gjort en Forskel, hvis Rigtighed jeg kan forstaa, mellem en mere vidtgaaende Virkning af Tvang under særegne Omstændigheder, naar den indeholder en, som man kan kalde det, kraftigere Tilskyndelse end i Almindelighed, og saa den Tvang, som er den almindelige, den simple Tvang. Der er en Forskel her, som jeg i og for sig kan billige, men med Hensyn til den mere vidtrækkende Virkning af Tvangen mener jeg, at

Grænsen er lovlig skrøbelig valgt. Den ene Bestemmelse taler om Villieserklæring, fremkaldt ved Motiver, der stammer fra personlig Vold eller Trusel om øjeblikkelig Anvendelse af Vold, Trusel om Prygl med andre Ord. Udtrykkene er tagne fra den gældende Straffelov, og de forandrede Udtryk, som findes paa dette Sted i den norske og i den svenske Lov, stemmer overens med de der gældende Love. Dertil er der intet at sige; men jeg kunde have foretrukket, om man havde valgt en Grænselinie, som ikke stod i Forbindelse med Straffeloven. Man vilde derved kunne komme noget nærmere til det naturlige; thi der er dog vel anden Frygt end Frygten for personlig Vold eller for en Dragt Prygl, der i psykologisk Henseende kan have lige saa megen Betydning. Der er Vold af mere virksom Art — jeg tænker blot paa Angreb paa en Kvindes Kønssære og deslige —, som kunde have samme Betydning eller større Betydning end Truslen om Prygl —, den norske Lov har paa Grundlag af en nyere Straffelov valgt ontrent Udtryk som Trusler om, hvad der kan afficere nogens Liv eller Velfærd. Men, som sagt, jeg er for mit Vedkommende ikke tilbøjelig til at ændre noget i et i øvrigt saa vel overvejet Forslag som dette; jeg nævner det blot for at give et Eksempel paa min Tilbøjelighed til at vise al ønskelig Resignation.

Den samme Resignation vilde jeg ønske, der blev vist paa det eneste Sted, hvor der er større Uoverensstemmelse, i alt Fald mellem den danske Kommissions Medlemmer, nemlig med Hensyn til Indsigelse mod Villieserklæringens Gyldighed paa Grund af dens Udnyttelse, Udnyttelse af „en andens Nød, Letsind, Enfoldighed, Uerfarenhed eller et mellem dem bestaaende Afhængighedsforhold.“ Den ærede foregaaende Taler bemærkede, at der her var en Uoverensstemmelse, idet to Medlemmer — de kaldes et Mindretal, men det er blot, fordi den ene af de to andre Medlemmer var Formanden — har udtalt sig imod, at man ogsaa bruger Udtrykkene „Letsind, Enfoldighed, Uerfarenhed.“ Jeg skal ikke her gaa ind paa alle de Betragtninger, som er anførte herfor, men blot gøre opmærksom paa, at der jo findes adskillige Kauteler, adskillige Sikkerhedsregler mod, at denne Bestemmelse kan misbruges eller føre for vidt. Allerede Udtrykket at „udnytte“ indeholder jo en meget betydelig Indskrænkning. Jeg tror, at det er anført som et Eksempel i Motiverne til den norske Straffelov, at en Genstand,